Tempus Fugit

(Grigore Constantinescu – 1 aprilie 2008)

Cu decenii în urmă, am avut la Conservatorul din Bucureşti o colegă, în anii superiori ai secţiei de Muzicologie, care se remarcase deja prin emisiuni radiofonice şi articole de critică la **Contemporanul** – Ruth Guttman. Semna, pe vremea aceea, începând din 1956, cu pseudonimul Raluca Ioanid, dintr-o prudenţă explicabilă în epoca în care la noi începuseră plecările spre Izrael.

Drumul acesta al despărţirilor dureroase a fost urmat şi de către această tânără muziciană, de care mă legase o reciprocă preţuire. După un răstimp de decenii, Ruth Guttman... m-a regăsit pe calea telefonului şi emailului; a revenit apoi în România, participând cu o comunicare la Colocviul Internaţional din cadrul Festivalului „George Enescu" din 2003.

Dar cel mai emoţionant semnal profesional este reprezentat de apariţia, la Te-Aviv, a unui volum monografic ce cuprinde un întreg segment al vieţii sale de prestigios critic muzical. Este vorba de articolele muzicologice publicate, timp de patruzeci de ani, în limba română, majoritatea în cotidianul „Viaţa noastră". Desigur, activitatea sa profesională este mult mai vastă, dar cele 600 de pagini ale volumului intitulat simbolic **Tempus Fugit – scrieri despre muzică şi muzicieni** sunt o pasionantă panoramare a evenimentelor muzicale din aproape a doua parte a secolului XX, reflectate şi receptate de viaţa muzicală din Izrael. Nume mari, momente repertoriale de excepţie sunt comentate de către semnatară cu acea sensibilitate a unui artist ce îmbină cultura cu talentul. Despre Ruth Guttman Ben-Zvi, compozitorul izraelian de origine română, Sergiu Natra, spune că „a avut o intuiţie superbă a valorii evenimentelor muzicale din jurul ei". Să adăugăm stilul ireproşabil al mânuirii limbii române, culoarea expresiilor şi pregnanţa ideilor. Şi, nu în ultimul rând, preţuirea constantă pentru artiştii de origine română, printre care strălucesc numele lui Mândru Katz, Radu Aldulescu, Radu Lupu, Sergiu Comissiona. Şi enumerarea ar putea continua, în vecinătatea unui Rubinstein, Mehta, Copland, Bertini... Câteva dintre scrierile salvate din ceea ce semnase în anii debutului profesional în România, pe care nu avusese voie să preia, la momentul respectiv, fie emisiuni, fie articole, încheie volumul, asemenea unei confirmări că... **Tempus Fugit.**

Un destin de critic muzical care a existat în paralel cu cel al semnatarului acestui comentariu, dar în lumi diferite, dovedeşte că Ruth Guttman Ben-Zvi şi-a onorat vocaţia şi îşi merită prestigiul. Acest volum ne apare drept un omagiu adus muzicii, limbii române şi anilor de tinereţe petrecuţi în România, justificând dreptul la neuitare.